

Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 04.02.15.

Sak 01.15	Ark	
Godkjenning av innkalling og møtereferat fra møte den 17.12.2014.		

Sak 02.15	Ark 041	Saksbeh. MTra
Godkjenning av Tjenestekjøpsavtale med Engerdal Grunneierforening for jakt og fiske.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Forslag til tjenestesalgsavtale med Engerdal Grunneierforening

Bakgrunn.

Engerdal grunneierforening henvendte seg i 2014 til Engerdal Fjellstyre med ønske om å få kjøpe visse tjenester av oss. Dialogen har fortsatt i løpet av høsten/vinteren og i desember 2014 ble det avholdt et møte mellom administrasjonen i Engerdal Fjellstyre og Engerdal grunneierforening, der ønskene og mulighetene ble diskutert. På bakgrunn av dette møtet ble det utarbeidet et avtaleutkast som i denne saken presenteres for Engerdal fjellstyre. Denne avtalen er som den foreligger, i henhold til ønsket fra Engerdal Grunneierforening.

Avtalen er lagt opp slik at Engerdal Grunneierforening kjøper tjenester etter en angitt timepris av Engerdal fjellstyre. Tjenestene som kjøpes knytter seg dels til saksbehandling og administrasjon, og dels til ulike skjøtselsoppgaver og oppsynstjenester knyttet til jakt og fiske.

Avtalen setter rammer for omfanget. Under forutsetning av at Engerdal fjellstyre godkjenner opplegget kommer 2015 til å være et prøveår, og man vil i løpet av høsten evaluere hvordan samarbeidet har fungert. I løpet av 2015 vil omfanget av tjenestesalget ligge under de rammer som er satt opp i avtalen. Fra og med 2016 er det tenkt at omfanget tilsvarer det antallet timer som skisseres i avtalen. Avtalen er lagt opp slik at det faktureres etter faktisk brukt arbeidstid.

De ansatte i fjellstyret har diskutert forslaget til avtale, samt prinsipper rundt tjenestesalg og konsekvenser av dette.

Administrasjonens vurdering.

Avtalen er, slik den er satt opp, en mulighet for Engerdal Grunneierforening til å få løst en del av de behov de har pr. i dag. Engerdal Grunneierforening har ikke ansatt personal og styret håndterer selv de saker som behandles. De har løst oppsynsvirksomheten gjennom kortere engasjement av oppsynsmann ved behov.

For Engerdal fjellstyre vil avtalen gi en ekstra inntekt og dermed flere bein å stå på. Det vil selvsagt medføre merarbeid utover dagens arbeidsbelastning. Dette er tenkt løst ved at man drar inn noe ressurser fra oppsynet i perioder for å jobbe med administrative oppgaver (informasjonsmateriell, sammenstillinger og rapporter, markedsføring, røkt av hjemmeside etc). Det er også lagt opp slik at man skal unngå at saksbehandlingstopper kommer ulikt for Fjellstyret og grunneierforeningen. Engerdal Fjellstyre er jo også nå inne i en effektiviseringsperiode i form av digital arkivering, bedre faktureringsprogram og digitalisering av jakt- og fiskekortsalg, som vil frigjøre mer tid for administrasjonen. For 2015 er bestillingen inntil 100 arbeidstimer til oppsyn og saksbehandling.

Engerdal fjellstyre selger i dag tjenester til SNO, Heggeriset Hylleråsen viltstellforening og Os Fjellstyre. Timeprisen for disse tjenestene ligger på mellom kr. 490,- og 540,- pr time eks mva. I forslaget til Engerdal Grunneierforening er prisen satt til 542,- kr pr time (eks mva). Timekostnaden for ansatte i Engerdal fjellstyre ligger på 340,- kr pr time (beregnet ut fra daglig leders timelønn + arbeidsgiveravgifter, feriepenger og sosiale kostnader inkl forsikringer). Utover dette kommer kostnader knyttet til husleie, kontorutstyr og personlig utstyr (3-4 kr pr arbeidstime). Med foreslått prisnivå på tjenestesalg vil det derfor medføre en netto inntekt for fjellstyret, noe som også er en forutsetning.

På sikt kan det være aktuelt å øke den totale stillingsstørrelsen i administrasjonen. Dette kan løses enten gjennom økt engasjement av (sommer-)vikarer og/eller utvidelse av faste stillinger. Slik avtalen foreligger er det satt en ramme på 100 timer. Dette tilsvarer en stillingshjemmel på ca 5,3 %.

Tjenestesalg har fordeler utover de rent økonomiske. Gjennom tjenestesalg legger en grunnlaget for en bedre samordning av tjenester over et større område. Videre vil det være en motivasjonsfaktor til å ha en høy kvalitet på de tjenester som produseres. Dette er en fordel både for kunden og for egen organisasjon. Kompetanseutvikling og utvikling av samarbeid utover egen organisasjon er i tråd med forventinger fjellstyrene har på seg.

For Engerdal fjellstyres del er det en klar fordel å få flere ben å stå på økonomisk. Samtidig er vi med å utvikler samarbeid med andre aktører. Administrasjonen vil derfor råde styret til å godkjenne avtalen, og på generelt grunnlag stille seg positive til at det selges tjenester utover egen organisasjon.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Engerdal fjellstyre godkjenner for sin del forslag til avtale mellom Engerdal Fjellstyre og Engerdal Grunneierforening om salg av tjenester.
2. Fjellstyrets leder gis fullmakt til å underskrive avtalen på vegne av Engerdal fjellstyre. Fjellstyrets leder gis også fullmakt til å evaluere avtalen etter 2015, og om så er nødvendig, foreta mindre justeringer sammen med Engerdal Grunneierforening.

Sak 03.15	Ark 613.1	Saksbeh.: OOps
Evaluering av ordningen med jaktkort til turistbedrifter.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Utgående brev til turistbedrifter, Destinasjon Femund Engerdal og Engerdal kommune datert 09.10.14
- Svarbrev med innspill, 8 stk.

Bakgrunn

Fjellstyret vedtok i sak 04.14. å fordele 80 jaktkort på rype og skogsfugl til turistbedrifter for jaktseasonen 2014. Kortene ble fordelt etter tidligere praksis. Totalt var det fra turistbedriftenes side søkt om tildeling av 172 kort. I tillegg kommer to turistbedrifter som ikke hadde spesifisert noe antall i sin søknad. Totalt var det 30 turistbedrifter som søkte om tildeling av kort.

Tildelingen fulgte tidligere års praksis der fordelingen bygger på

- antall senger/størrelsen på overnattingsbedriften
- hvor mye småviltjakta betyr for vedkommende bedrift
- hensyn i forhold til spredning av jakttrykk
- ønske om at ordningen skal gi mest mulig lokal verdiskaping.

Med så stor etterspørsel fra bedriftenes side og forholdsvis få kort å fordele, er det ikke overraskende at en del bedrifter ble misfornøyde. Misnøyen som ble uttrykt bygger i hovedsak på for å kort tildelt til egen bedrift. I forbindelse med dette er det naturlig at fjellstyret ser over ordningen med kort til turistbedrifter. Det ble derfor besluttet å foreta en høring blant interessentene for å få fram synpunkter om ordningen. I høringsbrev datert 09.10.14 skisseres det fra fjellstyret 4 mulige scenarier for ordningen:

A: Ordningen med jaktkort til turistbedrifter avvikes.

Den delen av kortene som teoretisk kunne forbeholdes turistbedrifter, selges til ordinære søkere etter søknads- og trekningsprosedyre. På denne måten blir konkurransen om hvert enkelt kort lik.

B: Ordningen videreføres som i dag.

Det er ikke realistisk at antallet solgte kort vil øke vesentlig i åra som kommer. Det er heller ikke et unisont ønske fra jegerens side. Mange tilbakemeldinger fra jegerne har gitt fjellstyret berøm for å være tilbakeholdne med å åpne for jakt. Derfor vil bedriftene i så fall belage seg på at det blir få kort å søke på. Ytterligere reduksjoner i

antallet kort som fordeles til bedriftene er ikke utenkelig. Det vil være fugletilgangen som styrer dette.

C: Ordningen videreføres som i dag, men med tydeligere fordelingsprofil for å sikre intensjonen med mest mulig lokal verdiskaping.

Bedrifter som tilbyr pakkeløsninger med servering i kombinasjon med overnatting vil i så fall bli prioritert høyere/tydeligere ved tildeling. Det kan også være aktuelt at fjellstyret stiller større dokumentasjonskrav i forhold til hvor mye jaktkortene betyr for hver enkelt bedrift.

D: Fjellstyret overlater fordelingen av kort til bedriftene selve.

Fjellstyret kan fatte vedtak om et visst antall kort til turistbedriftene. Disse tar i sin tur tak og fordeler dem seg imellom etter egne vurderinger. En slik ordning kan administreres av en sammenslutning med bred dekning blant bedriftene, f.eks. Destinasjon Femund Engerdal.

Det har kommet inn 8 høringsuttalelser i saken pr brev samt en som har uttrykt seg i telefonsamtale.

6 av de hørte mener direkte eller indirekte det fortsatt er fjellstyret som bør fordele kortene også i framtiden. Det er derfor ikke en utbredt oppfatning hos bedriftene at ordningen best blir administrert av næringen sjøl.

Flertallet av de som har svart mener også at ordningen bør videreføres som i dag eller omtrentlig som i dag. Utover dette er svarene noe ulike og det er gitt litt forskjellige kommentarer i forhold til saken. Disse kommentarene er sprikende og omhandler flere ulike temaer knyttet til ordningen. Synspunktene kan oppsummeres som følger:

- Ordningen bør omfattet flere kort.
- En prioritering av bedrifter som tilbyr sine tildelte kort som en del av en pakkeløsning (mat + overnatting) får støtte hos noen, mens andre synes ikke det er en bra ide.
- Hver søker bør tildeles minst ett kort. Ledige kort utover det fordeles etter antall sengeplasser.
- Fordelingen bedriftene imellom oppfattes som urettferdig i og med at reduksjon i antallet kort ikke er likt fordelt.
- Kortene bør fordeles mellom reiselivsbedrifter (altså ikke til de som driver f.eks hytteutleie som attåtnæring)
- Bedriftene bør forsøke å gjøre mest mulig ut av hvert kort, f.eks jobbe for gjenbesøk senere.
- Ikke alle kan tilby servering eller ekstratjenester.
- Ordningen betyr noe økonomisk for alle. Men ikke alle er like avhengige av ordningen omsetningsmessig.
- Målet med ordningen bør være mest mulig verdiskaping, dvs at pakkeløsninger antakelig vil gi størst lokal verdiskaping på sikt.

- Fuglebestanden bør styrkes. Fredning bør vurderes.

Administrativ vurdering:

Det som denne høringen viser er at det ikke peker seg ut noen klare alternativer til dagens håndtering av ordningen. Det som fjellstyret må vurdere er derfor:

Hvor stor verdiskaping skaper disse kortene?

Fjellstyrets ønske er at disse kortene skal gi en lokal verdiskapning. Teoretisk vil 80 kort til turistbedriftene gi 80 flere ukesopphold i kommunen. Dette representerer en omsetning på ca kr 150 – 200 000,- (80 kort*6 døgn/kort*350kr/døgn) i overnatting. I tillegg kommer inntekter fra annet salg av varer og tjenester. Inntektene pr solgte kort for hver enkelt bedrift vil antakelig bli mindre dess færre kort som tildeles. Sagt på en annen måte kan det tenkes at fortjenesten blir mindre dess færre kort hver enkelt bedrift får. Men hvor stor verdiskapningen er, avhenger i stor grad av hvordan bedriftene benytter kortet.

Ser man på beregninger knyttet til fritidsfiske (NINA rapport 1021) aggregerer hvert fiskekortdøgn en meromsetning i området på ca 1000 kr. På samme vis vil jaktkortene også gi en meromsetning i området. En nasjonal undersøkelse peker på at hver rypejeger bruker i gjennomsnitt kr 8500,- på jaktkort, utstyr, overnatting, innkjøp av mat og forbruksvarer pr sesong. Av dette utgjør jaktkortet ca 20 %. Det er tvilsomt om hver utenbygds jeger i Engerdal legger igjen like mye lokal, da en del utstyr antakelig er innkjøpt før man kommer hit.

Meromsetningen er antakelig den samme om kortene selges gjennom den vanlige ordningen, i og med det er oppholdet som gir omsetningen. Derfor er den lokale verdiskapningen disse kortene gir i stor grad knyttet til nettopp overnatting hos de bedrifter som selger kortet. Følgelig vil omsetningen pr kort bli større dess mer man selger i tilknytning til kortet av servering og tilleggstjenester.

Skal ordningen fortsette?

Her står fjellstyret fritt til å bestemme om man vil opprettholde ordningen eller ikke. Fjellstyret er ikke pålagt å ha en slik ordning. Det er noen fjellstyrer som praktiserer liknende ordninger, men da er situasjonen ofte en annen ved at det er snakk om et fåtall turistbedrifter som er aktuelle som kortselgere.

Det er tidligere pekt på at det er en stor interesse for de kortene som selges til utenbygds etter søknad. Når fjellstyret er i den situasjon at det er en strikt kortbegerensing, er det ikke et urimelig å se på muligheten for at å øke dette tilbudet. Det kan gjøres ved at alle kort til utenbygds legges ut for salg etter trekning, jfr alternativ A. I så fall blir det ingen kort å fordele til turistbedrifter.

Fjellstyret har under sommeren og høsten også mottatt synpunkter fra hytteeiere om at de burde hatt større mulighet til å kjøpe jaktkort enn i dag. Hytteeiere blir regnet som utenbygds (sjøl om det i dag er noen få som har bostedsadresse på hytta og følgelig da regnes som

innenbygds). Argumentet bygger på at disse tross alt legger igjen en del penger i kommunen i løpet av et år og har en litt mer fast tilknytning til kommunen. Det er ikke noe i veien for at fjellstyret kunne forbeholdt et visst antall kort til hytteeiere. Fjellstyret må i så fall bestemme seg for hva man mener med hytteeier; er det hytteeier innenfor kommunen eller er det hytteeiere på statsallmenningen? Hvis en velger denne en slik ordning, må en også med all sannsynlighet bestemme seg for hvilken av de andre kortkategoriene som skal reduseres. Dette ut fra et resonnement om at det er definert et totalt antall kort som kan selges.

Hvor mange kort skal i så fall forbeholdes turistbedrifter?

Ut fra tilgangen på fugl vil ikke administrasjonen anbefale at antallet kort til turistbedrifter utvides. Slik forholdene er nå, og som det pekes på i flere høringsinnspill, har vi jevnt over en lav fuglebestand. Det er derfor ikke realistisk at det i de kommende åra vil selges like mange kort som det ble for en del år tilbake. Nettopp dette gjør at ordningen blir vanskeligere å håndtere i og med at antallet kort som deles ut er halvert siden 2010. Dette kan også forklare hvorfor noen bedrifter uttrykker misnøye med ordningen. Med dobbelt så mange kort å fordele er det lettere å imøtekomme bedriftenes ønske.

Hvordan skal disse kortene fordeles?

På bakgrunn av innspill i saken og ut fra intern vurdering av ordningen, er det vanskelig å se for seg helt andre måter å gjøre det på enn i dag. Dagens ordning bygger på en viss del av skjønn. En kan derfor gjøre et forsøk på å redusere skjønnsvurderingen til et minimum. Da må en ta med flere målbare parametere som tildelingskriterier. Det er i Høringsbrevet pekt på flere slike; at kortet selges som en del av flere andre produkter; altså at kortet skaper mest mulig mersalg. Dette er også en del av intensjonen med ordningen – at den skal skape mest mulig lokal verdiskaping. Ser en på de tilbakemeldinger som er innkommet, er de litt ulike på dette punktet. Noen mener tanken er bra, mens andre mener tvert om. De som mener at det ikke er hensiktsmessig peker på at bedriftene har ulike muligheter til å tilby tilleggsprodukter som salg av mat, guiding og andre tjenester.

Et annet parameter som kan måles er betydningen denne omsetningen skaper for hver enkelt bedrift. Dette kunne f.eks blitt målt ut fra hvor stor del av den totale omsetningen som jaktkortsalget utgjør. Dette vil antakelig gagne små bedrifter som leier ut overnatting i hytter og som har dette som en biinntekt ved siden av annen næring/arbeid. Likeledes vil gjeldsgrad virke inn på betydningen for bedriften. En bedrift som har gjort store investeringer nylig vil antakelig være mer avhengig av disse inntektene enn en bedrift med lav gjeldsgrad.

Hva er egentlig en turistbedrift i denne sammenhengen?

Det er i høringsinnspillene pekt på at kortene skal fordeles til rene turistbedrifter. I engerdal er det mange aktører innen reiselivet, noen små og noen store sett i forhold til f.eks antall sengeplasser. Noen bedrifter tilbyr ulike former for servering, mens andre satser utelukkende på overnatting. Noen driver bedriften på heltid mens andre driver den som en del av andre

næringer eller jobber. Akkurat dette forholdet kan også ha ulik bakgrunn; noen har ikke ønske om å ha det som annet enn biinntekt, mens noen kanskje gjerne skulle hatt det som heltidssysselsetting men inntjeningsmulighetene er ikke gode nok (ennå) og man er avhengig av å ha inntekt ved siden av.

Slik ordningen er blitt praktisert har den ikke favorisert de bedrifter som for eksempel driver utleie i liten skala. Det er pekt på i høringsinnspillene at disse heller ikke kan regnes som reiselivsbedrifter. En kan allikevel ikke se bort fra at verdiskapingen kan være vel så stor pr jaktkort i en liten bedrift som i en stor.

Et relevant spørsmål er også om fjellstyret sjøl er en reiselivsbedrift i denne meningen. I og med at fjellstyret muligens i nær framtid kan bli eier av et betydelig antall skogshusvær, er det relevant å løfte spørsmålet om også fjellstyret sjøl skulle kunne nyttiggjøre seg av noen av disse kortene. Om fjellstyret kjøper skogshusvær fra Statskog vil det være avhengig av leieinntekter. Å kunne leie ut dem til jegere ei uke i september vil være fordelaktig.

Problemstillingene knyttet til hvordan kortene skal fordeles er derfor komplekse. Det er egentlig to veier å gå. Enten å avskaffe ordningen eller å videreføre den. Velger man det siste bør det utarbeidet et standardisert søkeskjema. På den måten dokumenters målbare kriterier. Om fjellstyret fortsatt vil at ordningen skal bidra til mest mulig lokal verdiskaping bør man gjøre en definisjon på hvilke bedrifter som ordningen er tenkt omfatte. Da er det nærliggende å peke på at jaktkortene bør fordeles til bedrifter der hoveddelen av inntekten til minst ett årsverk hentes fra turistvirksomhet. Videre bør det være et pluss om bedriften har mulighet til å tilby flere produkter/tjenester i tilknytning til jaktkortet. Slike kan være matservering, guidning/kjentmann, transport m.m.

Om nevnt er det ikke noe utbredt ønske blant de som har svart på høringen at ordningen med kort til turistbedrifter skal avvikles. Administrasjonen mener derfor at ordningen kan videreføres, men at det stilles noen krav til søknadene, slik at det dokumenters klarere hvilke økonomiske konsekvenser det har for hver enkelt bedrift. På den måten vil de skjønnsmessige vurderingene som må gjøres ved tildeling, bli noe enklere å forstå/motivere.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Under forutsetning av at fugletilgangen ikke blir dårligere viderføres ordningen med tildeling av jaktkort til turistbedrifter på statsallmenningen i Engerdal.
2. Fjellstyret delegerer til administrasjonene å foreta fordeling av kort bedriftene imellom.
3. Det utarbeides et standardisert skjema som alle søkere skal benytte.

Vedlegg: Forslag til innhold i søknadskjema – søknad om jaktkort turistbedrifter.

Navn på bedriften:

Org nr:

Virksomhetens adresse og skattekommune:

Hvor stor del av bedriftens inntekt er knyttet til reiseliv?:

Hvor stor del av omsetningen over er knyttet til evt. salg av tildelte jaktkort?

Hvor mange årsverk sysselsetter bedriftens turistvirksomhet:

Hvor mange kort ønsker bedriften å få tildelt:

Hvor mange egne sengeplasser tilbyr bedriften (madrasser på gulvet teller ikke, ei heller oppsatte campingvogner etc.)?

Tilbyr bedriften matservering:

Hvilke tilleggstjenester tilbyr bedriften sine gjester/kunder

Hvilken sone ønsker bedriften kort:

Fortell om bedriften og motiver ønsket om kort:

Hvordan ønsker bedriften å utnytte sine eventuelt tildelte kort?

Har bedriften gjenbesøk som følge av jaktkortsalget (hundetrening, fiske o.l.)

Sak 04.15	Ark 613	Saksbeh.: OOps
Småviltjakta 2015		

Saksdokumenter vedlagt:

- Resultater fra taksering 2014.
- Jaktstatistikk rype og skogsfugljakt 2014.
- Innspill, kommentarer og tilbakemeldinger fra jaktrapportskjemaer mm etter sesongen 2014.
- Enkel teoretisk modell for å beregne jaktuttaket på statsallmenningen i Engerdal.

Innledning

Jakt på småvilt har lange tradisjoner i vårt område. I tidligere tider var dette en ressurs som hadde økonomisk betydning for de som bodde her, dels gjennom salg av fuglevilt og dels gjennom salg av pelsverk. I tillegg kom verdien av viltet som mat. I dag er verdien knyttet til rekreasjon, sjøl om aktiv fangst av smårovvilt kan gi en slant i form av skuddpremie. Uttaket av f.eks rype er begrenset gjennom fangstkvoter og antallsbegrensninger, slik at dette har neppe stor betydning som matkilde i husholdningen.

Fjellstyrets forvaltning av småviltet er regulert gjennom flere lover og tilhørende forskrifter. Fjellevens § 23 er grunnleggende. Videre sier formålsparagrafen i Forskrift om jakt mv. i statsallmenning: *«vilt og fisk skal forvaltes slik at hensynet til det biologiske mangfoldet ivaretas. Innenfor denne ramme skal ressursen utvikles med sikte på å ivareta rettigheter etter fjelloven, fremme det lokale næringslivet og sikre allmennheten adgang til jakt, fiske og friluftsliv»*. Fjellstyret i Engerdal har tradisjon for årlig å vedta opplegg for småviltjakta. De senere år har flere fjellstyret utarbeidet driftsplaner for småvilt som definerer målsettinger og gir rammer for jaktuttak, korttyper, jaktregler, prissetting, fordeling mellom innen- og utenbygds m.m.

Jakt etter rype og dels skogsfugl er en populær jaktform i Norge, og etterspørselen etter jaktkort for dette er stor. Samtidig bestandsstørrelsen av disse artene hatt en nedadgående utvikling i mange områder de seinere åra. Det har derfor vært nødvendig å innføre ulike former for begrensning i jaktuttaket, og slike begrensninger er nå vanlig mange steder. Engerdal fjellstyre har de seinere åra hatt kort- og fangstbegrensning på fugl i september. Sist år ble det heller ikke åpnet for jakt etter septemberperioden. Også for hare har det vært begrensninger i kortantallet i september for å unngå for høyt jakttrykk. Her er situasjonen den at ikke riktig alle kort er blitt solgt i september. For and og due er det ikke noen begrensning i forhold til kortantall eller fangstkvoter.

Både fjelloven og tilhørende forskrift legger visse føringer for fjellstyrets administrering av småviltjakta. I fjellovens § 23, første ledd, står det at alle som siste året har vært og som fremdeles er fast bosatt i Norge, skal ha rett til under like vilkår å oppnå mulighet til å drive jakt uten hund på småvilt. Dersom fjellstyret ikke skiller på jegere med eller uten hund, må en forholde seg til § 23, første ledd. Fjellstyret har imidlertid myndighet til å regulere antall

jegere en slipper til, men må da sørge for en rimelig fordeling mellom uten- og innenbygdsboende. Direktoratet for Naturforvaltning (DN) anser generelt på statsallmenning en 60/40 fordeling som rimelig. Engerdal fjellstyre har hatt praksis for å forbeholde en andel av jaktkortene til lokale overnattingsbedrifter, slik at disse bedriftene fritt kan selge disse. En slik praksis har DN tidligere uttalt at er greit, så lenge andelen ikke overstiger 40 %¹.

Det er ellers verdt å nevne at fastsettelse av regler for jakt og fiske i statsallmenningen er enkeltvedtak som skal behandles etter fjellovens og forvaltningslovens bestemmelser. Normalt er det klagefrist på tre uker på enkeltvedtak, men en ny forskrift fastsatt av Statskog i 2010, gjør at fjellstyrevedtak fattet etter fjellovens § 23 (3) tar til å gjelde etter en uke. For fjellstyret innebærer dette at organet med en ukes frist kan ”(...) *avgrense talet på vilt av ulike slag som nokon kan felle eller fange, måten og området for jakta og fangsten. Fjellstyret kan og avgrense talet på dei som kan få høve til å drive fangst av småvilt (...)*”. Forskriften kom som følge av at det i forkant av småviltjakta kunne være behov for å innskrenke tidligere vedtatt jakt, for eksempel som følge av urovekkende dårlige småviltbestander.

Oppsummering av småviltåret 2014

Etter to historiske smågnagerår 2010 og 2011 ble det kollaps i gnagerbestanden i Engerdal vårvinteren 2012 og da snøen smeltet fantes det ikke spor etter smågnagere. Normalt blir da rype og skogsfugl, både i eggfase og tidlig kyllingfase, utsatt for et dertil større predasjonstrykk fra rev, kråkefugl, rovfugl og annet smårovvilt. Våren 2013 var det noe smågnagere å se og forhåpninger om en bedre kyllingproduksjon, men stamfuglbestanden var lav og det ble et dårlig produksjonsår. Våren 2014 var det til dels mye smågnagere å se på innmark noen steder, i skogen og på fjellet var det derimot lite smågnagere å se spor etter. Utover sommeren ble det mer smågnagere å se i fjellet og det dukket opp en del lemen i noen fjellområder. Stamfuglbestanden var fortsatt lavere enn ønskelig og i noen områder var det lite fugl å finne, i andre områder var gledelig nok rypekullene større og flere enn rypetakseringene fanget opp. Den overvåkingen av reirlokalteter på rype- og skogsfugl som ble gjennomført vår/forsommer 2014 tydet på samme store eggrøvinga som foregående år. Med fortsatt stort predasjonstrykk på egg og kyllinger og en lav stamfuglbestand var ikke forventningene til et godt småviltår spesielt store og jakttrykket ble redusert ved en kort jaktperiode med begrenset antall kort og fangstbegrensninger.

Rypetakseringen i Engerdal ble gjennomført på tradisjonelt vis i august hvor 40 taksører med hunder gikk 51 faste linjer med snittlengde ca 3 km. Takseringen gir et temmelig grovt estimat på tetthet (antall ryper pr km²) og en noe bedre indikasjon på produksjon (antall kyllinger pr høne), men resultatene må en naturligvis ta for det det er. Resultatene fra rypetakseringen var dårligere enn forventet med tettheter for statsallmenningen fra 5 til 11 ryper pr km², men en produksjon fra 4,3 til 7,5 kyllinger pr høne var brukbart, men dessverre

¹ Norges fjellstyresamband. Rapport fra småviltutvalget 2007-2008. 18s.

var det få kull (se vedlegg). For skogsfugl er linjene få, men indikasjonene før jakta tydet på nok et dårlig år.

Fjellstyret hadde gjennom vedtak i sak 04.14 vedtatt å selge et begrenset antall jaktkort for førsteperioden 10. – 23. september 2014. Mer konkret var antallet 80 ukeskort til utenbygdsboende, 80 ukeskort til lokale overnattingsbedrifter og 60 kort til innenbygdsboende jegere. I tillegg vedtok fjellstyret å selge 50 rene harejaktkort. Siden takseringsresultatene var dårlige besluttet fjellstyret ikke å tilby mer rypejakt utover de jaktkort som allerede var solgt, og det ble heller ikke åpnet for skogsfugljakt en begrenset periode i oktober.

Tilbakemeldinger jegerne formidlet til oppsyn og til fjellstyrekontoret, tydet på at rypebestandene var best i Sømådalen – Stormyra – Gloføyken - Femundshytten området (sone 3). I Engerdal Østfjell, Kvitvola og Rømundfjellet (sone 2), fra naturens side gode rypebiotoper, var det derimot dårlig. Av 160 utenbygdsboende jegere med jaktkort i førsteperioden har 93 jegere (58 %) levert jaktrapport. På 327 jaktdager felte disse jegerne 186 liryper og 41 fjellryper, hvilket tilsvarer 0,69 ryper pr jaktdag. For detaljert jaktstatistikk henvises det til vedlegg 3. Innleverte jaktrapper viser få felte skogsfugl, hvilket indikerer et dårlig produksjonsår for skogsfuglen på de fleste delene av allmenningen.

For både søking på jaktkortene for førsteperioden og innlevering av jaktrapper ble elektroniske søknadsskjemaer på hjemmesiden benyttet. Dette viste seg å fungere utmerket med unntak av fangstrappering som var 95 % forrige år og bare 58 % sist høst. Ved innlevering av jaktrapper ble jegerne oppmuntret til å komme med innspill og synspunkter i eget kommentarfelt, noe flere jegere benyttet seg av. Kommentarene spriker veldig, og viser tydelig at det ikke er noen unison oppfatning om hvordan småviltåret var, eller hvordan fjellstyret bør forvalte småviltet (vedlegg 3).

Takseringsresultater, statistikk og forvaltningsmessige aspekter.

Generelt viser undersøkelser at fugletettheten i Engerdal jevnt over er noe lavere enn mange andre områder i Norge («Program for terrestrisk naturovervåking» - NINA). Produksjonsgrunnlaget fra naturens side kan forklare noe av dette. Selv om fugletakseringer slik det blir gjort mange steder i dag er gjenstand for diskusjon. Det er også mange ulike faktorer som er med på å bestemme tilgangen og produksjonen av hønefugl. Takseringene gir kanskje ikke et eksakt og komplett bilde av situasjonen, men gir allikevel et bilde på hvordan bestandene utvikler seg fra år til år. Det gir rettighetshaverne flere viktige parametere som kan brukes når en skal bestemme hvor mye fugl en kan ta ut. Takseringene er i dag en akseptert metode og brukes av veldig mange spesielt i forvaltningen av rype.

Takseringsresultatene for statsallmenningen i Engerdal fra 2007 – 2014 er presentert i eget vedlegg til denne saken. Sett litt stort på det for å uttrykke fugletilgangen og tettheten av fugl er det i disse årene en gjennomsnittlig kyllingproduksjon på 5,2 kyllinger/høne (3,0 – 7,25) for rype og 2,2 kyllinger /høne for skogsfugl (0,6-4,2). Takseringslinjene er imidlertid lagt opp til å finne rype, slik at det er et usikkert materiale for skogsfugl. Fjellstyret bør derfor etablere noen flere takseringslinjer for bedre å fange opp hvordan det står til med skogsfuglen.

Ser en på statistikken basert på jaktrapportering ble det i 2014 (tallene for 2013 i parentes) sett 10,7 (8,5) ryper pr. dag og skutt 0,69 (0,48) pr dag. For skogsfugl ble det sett 5,2 (4,2) fugl pr dag, mens det ble skutt 0,42 (0,31) pr dag.

Man kan teoretisk basere forvaltningen av rype og skogsfugl på tre modeller:

- 15%-modellen (Sandercock m.fl. 2011); Som går ut på at en avskyting på 15% er bærekraftig.
- Biologisk referansepunkt (Andersen og Thorstad 2013); denne modellen baserer seg på et mål for hekkebestand. Ved å estimere total bestand og trekke fra dødelighet og ønsket hekkebestand kommer en fram til jaktuttaket.
- Kyllingmodellen (Kastdalen 1992, Pedersen og Storaas (red) 2013); Modellen tar utgangspunkt i beregninger om at hver lirypehøne må produsere 2,5 kyllinger (som overlever gjennom sommeren) for at bestandsstørrelsen skal være lik neste år. Produksjon over dette kan tas ut ved jakt.

Alle disse tre tilnæringsmetodene har elementer i seg som en kan bruke i praktisk forvaltning. Videre må en også ta hensyn til lokale forhold og utøve en viss grad av skjønn når en skal bestemme antall jaktkort, fangstkvote m.m.

Fjellstyret bør strebe etter å ha en så bærekraftig forvaltning av småviltet som mulig. I og med etterspørsel og jakttrykk på rype og skogsfugl er såpass stor vil mye av dette fokuset være å finne modeller der en tar hensyn til fugletilgangen. En måte å gjøre dette på er først å ta utgangspunkt i hvor store arealer på statsallmenningen som produserer fugl. Deretter kan man forsøke å beregne en holdbar avskyting ved å benytte de data som finnes tilgjengelig fra beregne et avskytingsnivå. Når man sammenholder dette med statistikk for avskyting og fangstbegrensinger kan man få fram et nivå for antallet kort som teoretisk kan selges.

Ved å gjøre dette for foregående år ser en at ut fra de forutsetninger som var kjent før jakta skulle man teoretisk ha kunnet solgt noen få kort flere enn det som ble gjort, se vedlegg «Enkel teoretisk modell for beregning av jaktuttaket på statsallmenningen i Engerdal». Det er imidlertid i tråd med lover og regler å være forsiktig, i og med at dette ikke er rein matematikk og det er en rekke forhold som styrer tilgangen på fugl som en ikke har oversikt over eller kontrollerer.

Som tiltak for å bedre fuglebestanden har det bl.a. vært pekt på fredning av brunfugl (skogsfugl) og predatorbekjempelse. Begge har opp gjennom tiden vært diskutert og omdiskutert. I dag er vel oppfatningen at fredning av brunfugl kan være et grep å gjøre spesielt i lave bestander. Fjellstyret har de siste åra hatt en begrensning i uttaket av brunfugl gjennom fangstknoten.

Når det gjelder desimering smårovviltet er det i dag en utbredt oppfatning at det kan være et bra tiltak. Fjellstyret har da også stimulert til økt uttak av smårovvilt sammen med EJFA og NJFF. Hvilken effekt dette har hatt er vanskelig å kvantifisere. Området er også stort, så det kan tenkes at det er vanskelig å oppnå en tydelig effekt på hele området. Men lokalt har det innvirkning og det er rimelig å anta at det har det på en større skala også.

Prissetting

Tabell 1 viser prisene for de ulike korttyper i perioden 2008-2013 for *utenbygds jegere*. I tillegg har det i oktoberperioden vært solgt 1-, 2- og 3-dagerskort, hvor prisen for dagskortet er oppgitt. 2-dagerskortet koster 300,- (150,- pr døgn) og 3 dagers koster 400,-(133,- pr døgn).

Art	Korttype	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Småvilt	Dag	120	150	150	150	190	200
	Uke	700	800	800	800	1000	1000
	Sesong/periode	1000	1200	1200	1200	1400	?
Hare	Dag	120	150	150	150	190	200
	Uke	700	800	800	800	1000	800
	Sesong	1000	1200	1200	1200	1400	1400
And/duer	Dag	50	50	50	50	50	50
	Uke	125	125	125	125	125	125
	Sesong	250	250	250	250	250	250

Tabell 2 viser prisene for de ulike korttyper i perioden 2008-2013 for *innenbygds jegere*. For jaktåret 2013 (1 april 2013 – 31 mars 2014) har det i oktoberperioden vært solgt 1-, 2- og 3-dagerskort

Art	Korttype	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Småvilt	Dag	60	75	75	75	95	100
	Uke	350	400	400	400	500	500
	Sesong/periode	500	600	600	600	700	700
Hare	Dag	60	75	75	75	95	100
	Uke	350	400	400	400	500	400
	Sesong	500	600	600	600	700	700
And	Dag	25	25	25	25	25	25
	Uke	60	60	60	60	60	60
	sesong	125	125	125	125	125	125

For 2013-sesongen har prisene ligget under prisrammene angitt i forskriften, med unntak av dagskortet for utenbygds. Dette sees på som uproblematisk fra administrasjonens siden og har heller ikke vært gjenstand for formell klage, hverken fra brukere eller Miljødirektoratet. Generelt ligger prisene vel under de rammer som angis i nevnte forskrift. Forskriften setter rammene for prissettingen av hensyn til brukergruppen. På den måten vil prissetting som ligger innenfor rammen ikke virke prisdrivende. Uansett skal prisen gjenspeile tilbudet. Og så lenge størstedelen av statsallmenningen i Engerdal ikke representerer spesielt høgproduktive arealer er det rimelig at man ligger under maksnivå angitt i rammen. Man regulerer uttaket best på andre måter enn gjennom prisen, det vil si gjennom kvotebegrensninger og tettheten av antall jegere/kortbegrensning.

Korttyper og antallet kort.

I 2014 hadde fjellstyret følgende korttyper:

Rype og skogsfugl; begrenset salg av ukeskort i september. 80 kort ble fordelt etter søknad til utenbygds, 80 kort ble fordelt til reiselivsbedrifter etter søknad og 60 kort forbeholdt innenbygds.

Hare: for utenbygds periodekort i september, max 50 stk, fritt kortsalg (sesong) i perioden 02.10 – 23.12. Uke og sesongkort. For innenbygds fritt kortsalg av ukes- og sesongkort f.o.m. 10.09. – 23.12. med opphold i perioden 24.09. – 01.10.

And og due: Fritt kortsalg, dags-, uke- og sesongkort.

Iht. §6 i Forskrift om jakt mv i statsallmenning skal fjellstyret tilby dags-, 5-dagers eller ukese- og sesongkort. Om det er s.k. regulert periode (f.eks kort- og eller fangstbegrensing) kan fjellstyret velge 5-dagers/ukeskort og sesongkort.

Det har vært fremført ønske fra spesielt innenbygdsboende fuglejegere at det bør finnes mulighet for å bedrive fuglejakt i en lengre periode. Dette er forståelig. Det er generelt en stor jaktinteresse blant bofaste i Engerdal. Mange av disse har fuglehunder og har stor glede av jakt med disse. Da er et tilbud om en ukese jakt i september et magert tilbud.

Etterspørselen etter fuglejakt er stor. I 2014 var det i over 500 utenbygds søkere til 80 kort. Det sier seg selv at når de aller fleste som ønsker kort ikke får det, er det mange som blir skuffet. Spesielt har en del hytteeiere uttrykt stor skuffelse over at de år etter år søker men ikke opplever å få kort. De mener at de står i en litt annen stilling i og med at de eier hytte i kommunen og derigjennom bidrar til økonomien. De som har hatt hytte her i en årrekke føler også en tilhørighet til området.

Søknadsprosedyre og korttildeling.

De siste åra har fjellstyret solgt jaktkort for rype og skogsfugl gjennom en ordning der man søker på et standardisert søkeskjema innen 1 april. Man kan søke som enkeltperson eller lag. Det gjøres så en trekning mellom søkerne der alle har like stor (eller liten) sjanse til å bli uttrukket. Når dette er klart blir trekningsresultatet kunngjort på vår hjemmeside. Deretter får man en faktura med betalingsfrist. Betaler man innen fristen er jaktkortet (fakturaen) gyldig. De som ikke betaler blir purret. Etter mye om og men har alle kort blitt fordelt.

Kortene til reiselivsbedriftene tildeles etter søknad. Tildelingen skjer etter kriterier som er dels målbare og dels vurderinger som har ulike grader av skjønn i seg.

Kort til innenbygds blir i utgangspunktet solgt etter tilsvarende søknadsprosedyre som for utenbygds, men pga ulike årsaker skjer det allikevel et fortløpende salg, siden ikke alle er kjent med søknadsprosedyren.

Opplegget for rype og skogsfugljakt på statsallmenningen 2015.

For kommende jaktseong anbefales at det gjøres et opplegg som på mange områder følger tidligere års opplegg, men der det også tas noen forvaltningsmessige grep for å ha en forvaltning som har en klarere forbindelse mellom fugltilgangen og antallet jaktkort/avskyting, og samtidig forsøke å gi flere jaktmuligheter på rype og skogsfugl. Videre foreslås det også at denne jakten skal være tilgjengelig i en lengre tidsperiode. Hvis vi tar utgangspunkt i at fjellstyret kan selge omtrentlig samme antall kort som sist år bør en ta høyde for at fangstkvote og eventuelt ytterligere salg av kort blir bestemt etter takseringen er klar i august. Det er forsvarlig å legge seg på et nivå der en selger ca 290 (ukes-)kort på forhånd. Hvis takseringen viser lite stamfugl og/eller liten kyllingproduksjon gjøres det grep i forhold til fangstkvote.

Det etableres en ordning der jaktkortet for rype og skogsfugl gjøres uavhengig av hverandre. Dette for å ta et sikrere grep om avskytingen. Det kan være år da rypeproduksjonen er dårlig, mens tilgangen på skogsfugl kan være relativt bra – eller omvendt. På det viset vil en lettere kunne styre avskyting til de arter som tåler det best. Videre er det et poeng at for mange er det rypejakta som er det mest aktuelle. Dårlig skogsfuglproduksjon vil da begrense antallet kort også for rype. Det er heller ikke alle fuglejegere som er interessert i å jakte begge deler. Om man derimot er det, vil en slik ordning gi noen flere kort totalt å selge slik at sjansen for å få kort blir noe større. Forutsatt da at man søker på begge korttyper.

Videre er det framført et ønske om at det bør finnes mulighet for å jakte fugl i en lengre periode. Derfor foreslås det også at det legges opp til at i september selges det kun ukeskort. Fra og med 2 til og med siste november selges det et begrenset antall sesongkort for rype og skogsfugl. Viser takseringen at det er grunnlag for det, kan dette antallet øke. Grunnen til at en setter en grense siste november er at studier viser at dødeligheten vinterstid er relativt liten, og at den i stor grad er additiv. (I motsetning til kompensatorisk dødelighet som i ulik grad veier opp for annen dødelighet. Det er ofte et argument for tidlig jaktstart).

Fordelingen mellom innenbygds og utenbygds er i dag slik at den andelen jaktkort på fugl som selges til innenbygds er i underkant av 1/3 av det totale antallet kort. Da regner en at den andelen kort som selges gjennom turistbedriftene utelukkende går til utenbygds boende. Det er derfor rom for å øke andelen til innenbygds noe.

Opplegget for jakt på annet småvilt på statsallmenningen 2015.

For hare er forslaget likt ordningen som har vært tidligere år, med den endringen at man tar bort kortbegrensingen i september. Dette fordi det ikke har vært solgt opp til den grensen som er satt og den har derfor liten hensikt.

For and og due beholdes også korttypen i sin nåværende form.

Fjellstyret har tilbudt et eget kort for smårovvilt (dvs for rev, mår, mink, røyskatt, ravn, kråke, måke og skjære). Dette foreslås videreført med den endring at en tar med nøtteskrike og ekorn i kortet. Videre gjøres det en presisering at alle som bedriver jakt på disse artene skal ha et

kort og at det betales en symbolsk sum. Tidligere har innenbygds ikke behøvd et eget jaktkort for å bedrive jakt og fangst av disse artene, men det er ønskelig at alle som bedriver denne type jakt eller fangst har et bevis fra jaktrettshaver om at de faktisk kan bedrive denne virksomheten. Videre har kortet vært gratis for utenbygds og man ble tildelt det etter søknad. Det foreslås nå at dette gjøres tilgjengelig gjennom Inatur og at det betales en symbolsk sum for å dekke noe av administrasjonen med det.

Når det gjelder treningskort for hunder foreslås det at ordningen som har vært de siste åra videreføres. Kortet selges via Inatur til utenbygds. Nytt for året er at det foreslås at også trening av løse elghunder i perioden 21 august til og med 9 september tas med i kortet.

I og med det er tatt inn noen nye elementer i forslaget til ordning for småviltjakt 2015, velger administrasjonen også å presentere det som var forslaget til opplegg for 2014.

Bestemmelser for småviltjakt på statsallmenningen i Engerdal 2015, Alternativ 1.

A: Korttyper, antall og priser.

Utenbygdsboende, jfr Fjellevens §23.

Det forbeholdes 80 ukeskort for rype som selges gjennom turistbedrifter. Tildeling etter søknad. Pris kr 1000,-

For rype selges det inntil 60 ukeskort i perioden 10 september til og med 23 september (valgfri jaktstart innenfor perioden). Kortet gjelder innen tildelt område (sone 1, 2 eller 3). Prisen er kr 1000,-.

For rype selges det inntil 10 sesongkort (02.10 – 30.11.). Kortet gjelder hele statsallmenningen. Prisen er kr 1500,-.

For skogsfugl selges det inntil 10 ukeskort i perioden 10 september til og med 23 september (valgfri jaktstart innenfor perioden). Kortet gjelder innen tildelt område (sone 1, 2 eller 3). Prisen er kr 1000,-.

For skogsfugl selges det inntil 10 sesongkort (02.10 – 30.11.). Kortet gjelder hele statsallmenningen. Prisen er kr. 1500,-.

For hare er det fritt kortsalg 10.09 – 23.09. og 02.10 – 23.12 samt 01.01 – 28.02. Det selges dag- (kr 250,-), uke (kr 900,-) og sesongkort (kr 1500,-)

For and og due er det fritt kortsalg i perioden 21.08. t.o.m. 23.12. Det selges dags- (kr 50,-), ukes- (kr 125,-) og sesongkort (kr. 250,-). Kortet selges via Inatur og fjellstyrets kortselgere.

Alle utenbygds som ønsker å jakte smårovvilt må ha et eget kort for dette. Slikt kort kjøpes (kr 30,-) på Inatur og hos fjellstyrets kortselgere. Innehar man et annet gyldig jaktkort for statsallmenningen inngår smårovvilt i dette.

Innenbygds boende, jfr Fjellevens § 23.

For rype selges inntil 80 ukeskort i perioden 10 september til og med 23 september (valgfri jaktstart innenfor perioden). Pris kr 500,-.

For rype selges det inntil 25 sesongkort (02.10. – 30.11.). Pris kr 800,-.

For skogsfugl selges inntil 15 ukeskort i perioden 10 september til og med 23 september (valgfri jaktstart innenfor perioden). Pris kr 500,-.

For skogsfugl selges det inntil 20 sesongkort (02.10. – 30.11.). Pris kr. 800,-.

For hare er det fritt kortsalg 10.09 – 23.09. og 02.10 – 23.12 samt 01.01 – 28.02. Det selges dag- (kr 150,-), uke (kr 450,-) og sesongkort (kr 800,-)

For and og due er det fritt kortsalg i perioden 21.08. t.o.m. 23.12. Det selges dags- (kr 25,-), ukers- (kr 60,-) og sesongkort (kr. 125,-)

Alle innenbygds som ønsker å jakte smårovvilt må ha et eget kort for dette. Slikt kort fåes ved henvendelse til fjellstyrekontoret. Innehar man et annet gyldig jaktkort for statsallmenningen inngår smårovvilt i dette.

B: Fangstbegrensinger.

Dags-, ukers- og sesongs begrensinger fastsettes av fjellstyret etter at taksering er gjennomført i august. Jeger plikter selv å oppdatere seg på dette før jakta.

D: Søknadsrutiner.

For å komme i betraktning på antallsbegrensede jaktkort må det søkes på elektronisk søkeskjema via fjellstyrets hjemmeside, www.engerdal-fjellstyre.no. Søknadsfrist er 1 april.

Det er mulig å søke som lag eller som enkeltjeger. Den prosentvise fordelingen av jaktkortene mellom lag og enkeltjegere vil tilsvare den reelle fordelingen mellom lag og enkeltjegere i søknadene.

Når det gjelder de 80 ukeskort på rype som er forbeholdt reiselivsbedrifter i Engerdal, må interesserte bedrifter søke på eget skjema innen 1 april.

C: Trening av hunder.

Utenbygds boende, jfr Fjellevens §23.

Det tilbys treningskort for jakthunder i følgende periode og priser:

Fuglehunder: 21.08 – 09.09. Treningen gjelder hele allmenningen med unntak av Sollerøya i Femund, Galtsjøen Naturreservat, Elgå reinbeitedistrikt (alt areal øst for Femund og nord for Drevsjø).

I perioden 10.09. – 31.03.2016 er hundetrening tillatt på allmenningen med følgende unntak: Sollerøya i Femund, Galtsjøen Naturreservat Elgå reinbeitedistrikt, Bjønnbergan og Bufjellet vest for Femund.

Det selges dags- (kr 60,-) og Sesongkort (kr 350,-).

For harehunder selges det treningskort for perioden 21.08 – 09.09. Trening tillatt på hele allmenningen med unntak av Sollerøya i Femund Galtsjøen Naturreservat og Elgå reinbeitedistrikt.

For løse elghunder selges det treningskort for perioden 21.08 – 09.09. Trening tillatt på hele allmenningen med unntak av Sollerøya i Femund, Galtsjøen Naturreservat og Elgå reinbeitedistrikt. Døgnkort (kr 60,-) og sesongkort (kr 250,-).

Innenbygdsboende gis tillatelse til å trener sine fuglehunder (i perioden 21.08 – 31.03), hare-/rådyrhunder og løse elghunder (i perioden 21.08. – 09.09.) vederlagsfritt på hele allmenningen med unntak av Gutulia Nasjonalpark, Galtsjøen Naturreservat og Sollerøya i Femund. For å unngå konflikter i forhold til beitedyr, bør all hundetrening legges til områder der det vanligvis ikke beiter sau eller rein.

Bestemmelser for småviltjakt på statsallmenningen i Engerdal 2015, Alternativ 2.

INNENBYGDSBOENDE

A Jakttider:

Ande- og duejakt f.o.m. 21.08 t.o.m. 23.12. Eget jaktkort.

Rype, orrfugl, storfugl, hare, ender m.v. med og uten hund f.o.m. 10.09. t.o.m. 23.09.

Harejakt med hund f.o.m. 10.09. t.o.m. 23.09. og f.o.m. 02.10. t.o.m. 23.12.

samt fra 01.01. t.o.m. 28.02. Eget jaktkort.

Takseringsresultatene i august 2015 vil være avgjørende for om det åpnes for salg av flere jaktkort på rype- og/eller skogsfugl, eller for om jaktperioden på nevnte arter utvides. Fjellstyrets administrasjon har fullmakt til å bestemme dette på bakgrunn av takseringsresultater, rapporter og inntrykk.

B Jaktkortkvote:

60 småviltkort (rype, orrfugl, storfugl, hare, ender m.v. med og uten hund) for perioden f.o.m 10. september t.o.m 23. september. Fritt kortsalg på hare, samt ender- og duer. Ordning for begrenset kortsalg:

- Det lages elektroniske søknadsskjemaer på fjellstyrets hjemmeside, www.engerdal-fjellstyre.no, der jegerne søker på jaktkort til småviltjaktas førsteperiode.
- Søknadsfrist settes til 1. april 2015, og trekking gjennomføres kort tid etter.
- Det er mulig å søke som lag eller som enkeltjeger. Den prosentvise fordeling av jaktkortene mellom lag og enkeltjegere vil tilsvare den reelle fordelingen mellom lag og enkeltjegere i søknadene.

C Priser jaktkort:

Halv pris på alle korttyper i forhold til utenbygdsboende jaktkort.

Småviltjakt: Uke kr 500,- og periode kr 700,-

Harejakt: Uke kr 400,- og sesong kr 700,-

Ande- og duejakt: Sesong kr 125,- uke kr 60,- dag kr 25,-

D Kvoter:

Dags- og ukeskvoter fastsettes av fjellstyrets administrasjon etter at takseringen er gjennomført i august. Jeger plikter selv å oppdatere seg på dette før jakta.

E Diverse bestemmelser:

Innenbygdsboende med gyldig jegeravgift gis rett til jakt/fangst av rev, mår, mink, røyskatt, ravn, kråke, måke og skjære i h.h.t. gjeldende jaktidsrammer.

F Trening av fuglehunder:

Innenbygdsboende gis tillatelse til å trene egne fuglehunder på hele statsallmenningen med unntak av Gutulia Nasjonalpark, Galtsjøen Naturreservat og Sollerøya i Femund i tidsrommet 21.08 t.o.m. 31.03. For å unngå konflikter i forhold til beitedyr, bør all hundetrening legges til områder der det vanligvis ikke beiter sau eller rein.

G Trening av harehunder/rådyrhunder:

Innenbygdsboende gis tillatelse til å trene egne harehunder/rådyrhunder på hele statsallmenningen med unntak av reinbeiteområdet, Gutulia Nasjonalpark, Galtsjøen Naturreservat og Sollerøya i Femund i tidsrommet 21.08. t.o.m. 09.09.

UTENBYGDSBOENDE

H Jakttider:

Ande- og due jakt f.o.m. 21.08. t.o.m. 23.12. Eget jaktkort.

Rype, storfugl, orrfugl, ender, duer m.v. med og uten hund: f.o.m. 10.09. t.o.m. 23.09.

Harejakt med hund: f.o.m. 10.09. t.o.m. 23.09, f.o.m 02.10. t.o.m. 23.12., samt fra 01.01. t.o.m. 28.02. Eget jaktkort.

Takseringsresultatene i august 2015 vil være avgjørende for om det åpnes for salg av flere jaktkort på rype- og/eller skogsfugl, eller for om jaktperioden på nevnte arter utvides. Fjellstyrets administrasjon har fullmakt til å bestemme dette på bakgrunn av takseringsresultater, rapporter og inntrykk.

I Jaktkortkvoter:

Det selges 80 ukeskort småvilt (rype, orrfugl, storfugl, ender m.v. med og uten hund) for perioden f.o.m 10. september t.o.m 23. september. Samtidig forebeholdes 80 ukeskort til lokale overnattingsbedrifter. Statsallmenningen deles i 3 jaktsoner som tidligere:

Sone 1: øst for Femund, nord for RV 26 Femundenden - Drevsjø og RV 218 Drevsjø - Lillebo

Sone 2 sør for RV 26 Isterfossen – Drevsjø og RV 218 Drevsjø - Lillebo

Sone 3: vest for Femund, nord og vest for Gløta, Isterfossen og Femundselva

I perioden f.o.m 10. september t.o.m 23. september selges det 50 rene harejaktkort uten sonespesifisering.

Ordning for salget av de 80 ukeskortene og 50 rene harejaktkort i september:

- Det lages elektroniske søknadsskjemaer på fjellstyrets hjemmeside, www.engerdal-fjellstyre.no, der jegerne søker på jaktkort til småviltjaktas førsteperiode f.o.m 10. september t.o.m 23. september.
- Søknadsfrist settes til 1. april 2015, og trekking gjennomføres kort tid etter. Det fordeles like mange jaktkort i hver av de tre sonene.
- Det er mulig å søke som lag eller som enkeltjeger. Den prosentvise fordeling av jaktkortene mellom lag og enkeltjegere vil tilsvare den reelle fordelingen mellom lag og enkeltjegere i søknadene.

Når det gjelder de 80 ukeskortene forbeholdt overnattings- og turistbedrifter på statsallmenningen må disse innen 1. april søke til fjellstyret med de antall kort dem ønsker. Straks etter søknadsfristen er utløpt tar fjellstyrets administrasjon en fordeling

og sender ut tilbud. Bedriftenes svar på fjellstyrets tilbud gjøres bindende, dvs. at bedriften forplikter seg til å betale fjellstyret for det antallet kort de takker ja til.

J Priser jaktkort:

Småvilt: uke kr 1000,-

Harejakt: uke kr 800,- og sesong kr 1400,-

Ande/dueljakt f.o.m. 21.08. t.o.m. 23.12.: Sesong kr 250,- uke kr 125,- døgn kr 50,-

K Bag limit:

Bag limit fastsettes av fjellstyrets administrasjon etter at takseringen er gjennomført i august. Jeger plikter selv å oppdatere seg på dette før jakta.

L Diverse bestemmelser:

Småviltkortene gir også rett til jakt på rev, mår, mink, røyskatt, ravn, kråke, måke og skjære i det tidsrom kortet gjelder. Ved søknad til fjellstyret kan eget rovviltkort for utenbygdsboende utstedes. Kortet er gratis og gir rett til jakt/fangst av ovennevnte rovviltarter i h.h.t. gjeldende jaktidsrammer. Søker må ha gyldig jegeravgiftskort.

M Trening av fuglehunder:

Engerdal fjellstyre selger treningskort for trening av fuglehunder på statsallmenningen i Engerdal på nærmere vilkår.

I tiden 21.08. t.o.m. 09.09. er trening tillatt på allmenningen med unntak av Sollerøya i Femund og Elgå reinbeitedistrikt (alt areal øst for Femund og nord for Drevsjø).

I tiden 10.09 t.o.m. 31.03. er hundetrening tillatt på allmenningen med følgende unntak: Sollerøya i Femund, Elgå reinbeitedistrikt, Bjønnbergan og Bufjellet vest for Femund.

Priser: periodekort kr 350,- dagskort kr 60,-.

N Trening av harehunder:

Engerdal fjellstyre selger treningskort for trening av harehunder på statsallmenningen i Engerdal på nærmere vilkår. Treningskortet gjelder perioden f.o.m 21.08 t.o.m 09.09. Trening tillatt på hele allmenningen med unntak av Sollerøya i Femund, Elgå reinbeitedistrikt (alt areal øst for Femund og nord for Drevsjø). Prisene for treningskort harehund: Periodekort kr 250,- og dagskort kr 60,-

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Engerdal fjellstyre vedtar framlagt forslag alternativ 1 til Jakttider- priser og bestemmelser for småviltjakta 2015/16.
2. Forslaget sendes Engerdal kommune for uttalelse etter Fjellevens §23.

Sak 05.15	Ark 335.2	Saksbeh.: OOps
Utløpende festekontrakt for grunn til lager for husdyrgjødsel ved Hotell Dagros		

Saksdokumenter vedlagt:

- Brev fra statskog SF datert 18.12.2014.

Bakgrunn.

Det foreligger festekontrakt for grunn til lager for husdyrgjødsel i tilknytning til fellesfjøset «Hotell Dagros» ved Sølénstua. Eiendommene som inngår er

gnr 161, bnr 54 Solstad

Gnr. 161 bnr 53 Femundsundet søndre,

Gnr.165, bnr 152 Galten nedre-vestre

Gnr 162 bnr 113 Galten øvre.

Festekontrakten ble inngått i 2005 og utløper 01.01.15. Statskog ber om tilbakemelding fra fjellstyret i forhold til om det er aktuelt å forlenge avtalen eller om den skal opphøre. Videre ber Statskog om å få opplyst de vilkår/betingelser som fjellstyret mener skal gjelde.

I forhold til seterforskriftens § 25 kan fjellstyret gi jordbruker som har fått utvist seter eller tilleggsjord rett til areal til gjødselkum om drifta krev det. Videre kan Fjellstyret og Statskog SF sette vilkår for bruken av hus og anlegg, fjerning ved opphør og bruk mv. Det er Fjellstyret som avgjør om det foreligger en bruksrett. Fjellstyret kan videre sette vilkår for godkjenninga. Iht nevnte forskrift er det også fjellstyret som gjør avtaler om leie/bruk av tilleggsjord.

I dette tilfellet er alle de fire oven nevnte bruk i drift. På forespørsel fra fjellstyret har alle fire bekreftet at de har til hensikt å fortsette sin drift og ønsker derfor at avtale om arealet skal forlenges.

Administrativ vurdering.

Når det gjelder bruksretten skulle det ikke være grunn til å stille spørsmålstegn ved denne i og med alle brukerne er aktive og har uttrykt at de kommer til å fortsette å være det. Saken anses derfor kurant i forhold til dette punktet.

Når det gjelder vilkår i dagens avtale går disse fram av pkt 8.3, se vedlegg. Fjellstyret kan i henhold til seterforskriften sette vilkår. Fjellstyret har tidligere behandlet saken i form av en høringsuttalelse vedrørende plassering (sak 68.04.) samt uttalelse om salg av tomteareal og inngjerding av areal til kulturbeite (sak 46.05). Fjellstyret var den gang positive til prosjektet, sjøl om det innledningsvis ble uttrykt noe skepsis i forhold til plassering og mulig lukt- og

forurensningsproblematikk. Et annet relevant poeng da var at evt feste eller leie av areal skulle være vederlagsfritt. Tomta til fjøsbygningen er en selveiertomt, mens resten av arealet i tilknytning til virksomheten er festetomt, der det ikke betales årlig leie.

Prosjektet var ved etableringen et revolusjonerende prosjekt i Engerdal. Det vakte interesse også utenfor kommunens grenser. Nå, 10 år etter etablering, er ikke fjellstyret kjent med at fjøset har skapt negative konsekvenser for nærområdet ved Sølenstua.

De vilkår som framgår av dagens avtale kan betegnes som rimelige og følger vanlig avtalepraksis. Brukerne bør heller ikke i fremtiden betale noen form for leie på det aktuelle arealet. Det er derfor vanskelig å se at fjellstyret bør sette andre krav enn det som har vært gjort hittil. Videre er det mest hensiktsmessig om dagens avtale forlenges slik den er. Alternativet er at fjellstyret utarbeider et eget avtalesforslag.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre bekrefter bruksrett på eiendommene gnr. 161 bnr. 54 Solstad, gnr. 161 bnr. 53 Femundsundet søndre, gnr. 165 bnr. 152 Galten nedre-vestre og gnr. 162 bnr. 113 Galten øvre. Disse brukene er i aktiv drift og brukerne har overfor fjellstyret bekreftet at de ønsker fortsatt avtale om areal til gjødselkum ved «Hotell Dagros». Avtalen forlenges slik den er med dette vedtaket. Avtalen gjelder så lenge det er aktiv bruk ved «Hotell Dagros».

Fjellstyret ønsker ikke å sette spesielle vilkår ved en forlengelse av avtale om leie av areal til gjødselkum, utover de som følger dagens avtale. Det følger av bruksrettene at det ikke skal betales noen årlig leieavgift for arealet.

Sak 06.15	Ark 433.2	Saksbeh.: OOps
Høring: endring av trase for sykkelritt		

Saksdokumenter vedlagt:

- Brev fra Statskog datert 12.01.2015.

Bakgrunn.

Engerdal sykkelklubb søker Statskog om å få endre deler av trase for Femundrittet, Sykkelklubben har avtale med Statskog om trase fram til utgangen av 2016. Med bakgrunn i bl.a. klubben har fått tildelt og skal arrangere to nasjonale konkurranser, Norgescup i 2015 og NM maraton i 2016, er det ønske om å endre litt på deler av Femundritt-traseen.

Endringene på Femundritt-traseen på tre steder:

1. Fra Lortsetervegen opp til Hovdroa seter (dette har Fylkesmannen gitt avslag på for den delen av traseen som ligger innenfor Kvislflået og Hovdliia Naturreservat. Denne endringen er derfor uaktuell).
2. Ved Gunnarsjøsetra
3. Fra Drevsjø Trelast om Moafeltet og inn til Drevsjø Station.

For Norgescup og Norgesmesterskapet vil løypa for Femundrittet utgjøre merparten av distansen, men det er ønske om følgende endringer:

- Fra Sorken langs sti til Lenketjønna.
- Fra Fjellveien inn på Kuhølveien og sti til Hovden seter. Derfra skiløypetrase over til Hovdroa seter og Fjellveien igjen.

Statskog ber om uttalelse fra fjellstyret i saken.

Administrativ vurdering.

Terrengsykling har blitt en populær aktivitet og Femundrittet er et stort og viktig arrangement i Engerdal, og har ved siden av det rent sportslige også en del positive ringvirkninger. Det er artig og positivt at en klubb i Engerdal er tildelt Norgescup og Norgesmesterskap. Det er et kvalitetsstempel for sykkelklubbens aktivitet og Femundrittet.

For fjellstyrets del må en vurdere om foreslåtte endringer kommer i konflikt med andre brukerhensyn og –interesser. Etter flere år med Femundrittet kan en vel si at det har vært lite konflikter med andre hensyn og interesser. Sykkelklubben har da også gjort visse justeringer av traseen for å unngå å komme i konflikt med f.eks bikuber. I og med at løypa i stor grad

følger eksisterende veinett og stier er det heller ikke registrert ulemper for dyreliv eller reindrift så vidt fjellstyret kjenner til.

De forandringene som er foreslått er også lagt til eksisterende stier og ferdselsstråk. Det er i søknaden nevnt at det kun er aktuelt med teknisk inngrep i form av planering med gravemaskin på strekningen øst for Drevsjøsaga og inn på raidtraseen. Her går det skiløype i dag så tiltaket anses heller som positivt og bidrar med tilrettelegging for mosjonister ved Drevsjø.

Det er verdt å merke seg at på trekningen mellom Drevsjøsaga og Moafeltet vil løypa måtte krysse sperregjerde for rein som er under oppføring. På samme vis vil det bli et kryssingspunkt ved Femundsenden. Fjellstyret bør derfor påpeke dette slik at det kan etableres en dialog i forhold til kryssingspunkter. Dette er i og for seg ikke bare et poeng i forhold til nevnte sykkeløp, men også i forhold til skiløyper og hundekjøring.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har for sin del ingen innvendinger mot de foreslåtte endringer av trase for Femundrittet samt trasevalg i forhold til arrangementene Norgescup (2015) og Norgesmesterskap (2016) som sykkelklubben er tildelt.

Engerdal sykkelklubb bør gå i dialog med landbruks- og reindriftsnæringen for å finne gode løsninger for passeringspunktene i sperregjerdet mellom Femund og Lillebo som er under oppføring.

Sak 07.15	Ark 035	Saksbeh.: OOps
Evt kjøp av skogshusvær – Vurdering av nytt bud		

Saksdokumenter vedlagt:

- Brev fra Statskog datert 20.01.15 *U.O i h.t. Offentlighetslovens §14.1.*

Bakgrunn:

Fjellstyret har under høsten og vinteren vært i dialog med Statskog SF om kjøp av skogshusvær. Dialogen er i en forhandlingsfase og det er kommet et nytt tilbud fra Statskog. Dette tilbudet legges fram for fjellstyret for vurdering.

Sak 08.15	Ark 137	Saksbeh.: OOps
Søknad om utsatt arbeidsfrist – Femund Tre AS		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad fra Femund Tre AS datert

Bakgrunn:

Femund Tre AS søker om utsatt arbeidsfrist i forhold til det vedtaket som fjellstyret fattet den 25.06.14 i sak 21.14:

1. Engerdal fjellstyre bevilger et tilskudd på kr 200 000,- til prøvedrift. En forutsetning for dette tilskuddet er at interessentene bak tiltaket tegner ytterligere aksjekapital på kr 250 000,- i Femund Tre AS.
2. Tilbudet om tilskudd står ved lag ut året 2014 og utbetales mot dokumenterte utgifter. Egeninnsatsen i timer må dokumenteres.
3. Bevilgningen gjøres som unntak i hht. Bidragsbudsjett 2014 pkt 17, og dekkes ved at rammen for Bidragsbudsjett 2014 økes med kr 200.000

Søker oppgir at selskapet har jobbet videre med konseptet under høsten. Ny aksjekapital på kr 250 000,- er tegnet pr 19 desember og vil bli innbetalt innen kort tid. Formalitetene er av praktiske årsaker ennå ikke registrert i Brønnøysundregistrene.

Det søkes derfor om en utsatt frist til den 31. januar 2015.

Administrativ vurdering.

Tidsfrister knyttet til tilskudd fra fjellstyret følger regler i Bidragsbudsjettet. Sak 21.14 hadde en grundig behandling fra fjellstyrets side. Vedtaket skiller seg fra de andre bidragsbevillinger i 2014 ved at det ble gjort et unntak i forhold til vedtatt ramme, samt at tidsfristen ble satt til siste desember. Normalt ville frist for igangsetting ha vært ett år etter kunngjort vedtak. Fristen gjelder for så vidt heller ikke igangsettingen, men en forutsetning for tildeling. Det er altså kravet til økt aksjekapital som denne fristen ble satt for.

Fjellstyret står fritt til å vurdere denne type søknader. Det er tidligere gitt utsatt arbeidsfrist for tiltak som av ulike årsaker har dratt ut på tiden. I 2014 er det gitt utsatt frist for tiltak vedrørende prosjektet med småbåthavn ved Femundsanden.

Fjellstyret må vurdere hvorvidt det er rimelig å gi en utsatt frist. I denne saken var det gitt 6 måneders frist for tegning av ytterligere aksjekapital. Fjellstyret vurderte dette som en rimelig frist. Det er allikevel snakk om en måned utsetting i forhold til vedtatt frist, noe som i denne sammenhengen ikke er en lang utsetting.

Når denne saken behandles bør formalitetene være på plass i og med søker ber om utsatt frist til 31 januar. Administrasjonen mener derfor at det er kurant å imøtekomme søknaden om utsatt frist.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Femund Tre AS gis en utsatt arbeidsfrist til den 31 januar 2015 som omsøkt for å innkomme med dokumentasjon på aksjeutvidelse og egeninnsats i form av timeregnskap.

Sak 09.15	Ark 540	Saksbeh.: OOps
Innspill ang skogsdrifter og skogbruksplaner på statsallmenningen i Engerdal		

Saksdokumenter vedlagt:

- Brev fra Halvor Hansson m vedlegg datert 22.01.15.

Bakgrunn

Halvor Hanson har i brev til Engerdal fjellstyre tatt opp en del spørsmål vedrørende skogsdrifter på statsallmenningen samt spørsmål vedrørende skogbruksplan. Hansson framfører i brevet at fjellstyret har lovfestet rett til medbestemmelse når det gjelder skogbruksplanen og viser til *Lov om skogsdrift m.v. i statsallmenningene* (lov av 19. juni 1992, «Statsallmenningsloven»), § 4 – 3 (se brev).

Hanssons ber i lys av dette om at Fjellstyret behandler spørsmålet om ny skogbruksplan på fjellstyremøte den 4 februar. Det vises for øvrig til brevet for Hanssons resonnement i saken og historiske oppsummering. Avslutningsvis i brevet foreslår Hansson at fjellstyret fatter følgende vedtak:

1. Fjellstyret ber om et snarlig møte med Statskog SF på bakgrunn av statsallmenningslovens §4-3 som gir fjellstyret rett til samråd vedr. utarbeidelse av skogbruksplan for allmenningen. Styreleder og nestleder representerer fjellstyret i møtet sammen med daglig leder.
2. Fjellstyret fremmer følgende krav til ny skogbruksplan i møtet (pkt. 1) med Statskog ,
gjeldende for furu som Statskog SF avvirker til egen inntekt:
 - a) All hogst som ikke er tynningshogst i yngre produksjonsskog (hogstklasse 3) skal gjennomføres som *gruppethogst* med følgende spesifikasjoner: Hogsten skal utelukkende gjennomføres ved å lage små hogstflater opptil 2 dekar i bestand som avvirkes, og minimum 60% av stående kubikkmasse skal stå igjen i hvert bestand etter hogst. Den del av bestandet som ikke blir hogstflate skal *ikke* gjennomhogges. Ny hogst i samme bestand skal ikke skje før det har gått minimum 60 år.
 - b) Hogstmodenhetsalder skal fastsettes til 180 år
 - c) Tilvekstprosenten skal settes til 1.5 % i hogstklasse 5 og 2.0 % i hogstklasse 4 med korresponderende tilvekstprosent i hogstklasse 3

I henhold til «reglement, retningslinjer og stillingsbeskrivelser for Engerdal fjellstyre» har både styremedlemmer og daglig leder muligheten til å be om at fjellstyret behandler bestemte saker (forslagsrett). Daglig leder skal kvalitetssikre alle saker og er ansvarlig for at de sendes ut.

Administrativ vurdering:

Som forslagsstiller sjøl påpeker i brevet så er det ikke ofte fjellstyret har arbeidet med skogbruksplaner og fagfeltet ligger noe på siden av fjellstyrets daglige drift. Det kan allikevel finnes et poeng i at fjellstyret engasjerer seg i saken. Slik daglig leder tolket signalene på møtet med Glommen Skog AS og Statskog SF den 7 januar, er de lydhøre overfor innspill. Det som Hansson tar opp har sin kjerne i en oppfatning om at det er en del forutsetninger i dagens skogbruksplan som ikke stemmer. Dette er ifølge brevet ikke et nytt fenomen, men har også vært påpekt fra lokalt hold i flere omganger tidligere.

I forhold til fjellstyrets rolle i saken rent juridisk har ikke administrasjonen gjort noen sjølstendig vurdering av det. Til det er sakskomplekset for stort og det vil sannsynligvis ta lang tid å få utarbeidet en vurdering på det. Men fjellstyret har en rolle som Hansson skriver etter § 3 i Fjellogen som sier at fjellstyret skal «*arbeide for at allmenningen vert brukt på en måte som fremjer næringslivet i bygda og tek vare på naturvern- og friluftinteressene*». I lys av dette er det ikke urimelig at fjellstyret engasjerer seg.

Når det gjelder det konkrete forslaget til vedtak som fjellstyret er invitert til å fatte er administrasjonen litt usikker i forhold til hensikten. En alternativ vei å gå er å etablere en dialog. Hvordan den nye skogbruksplanen kommer til å se ut vet vi ikke ennå. Det er derfor mulig at konkrete krav som fremmes i pkt 2 burde fremføres på et senere tidspunkt og etter en dialog med Statskog. Det kan jo tenkes at de allerede er av samme oppfatning. På den annen side: om fjellstyret er av den oppfatningen at dette bør Statskog ta hensyn til er det ingen bakdel for prosessen å framføre det innledningsvis, kontra det å vente på at det kommer et utspill om noe annet.

Administrasjonen har heller ikke gjort noen faglig vurdering på kravene i pkt 2 da den ikke besitter denne type kompetanse og heller ikke har hatt tid til å gå i dybden for å orientere seg.

Siden det fra administrasjonens side ikke foreligger et konkret alternativt forslag legges saken fram til behandling med Hanssons forslag til vedtak.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Fjellstyret ber om et snarlig møte med Statskog SF på bakgrunn av statsallmenningslovens §4-3 som gir fjellstyret rett til samråd vedr. utarbeidelse av skogbruksplan for allmenningen. Styreleder og nestleder representerer fjellstyret i møtet sammen med daglig leder.
2. Fjellstyret fremmer følgende krav til ny skogbruksplan i møtet (pkt. 1) med Statskog, gjeldende for furu som Statskog SF avvirker til egen inntekt:
 - a) All hogst som ikke er tynningshogst i yngre produksjonsskog (hogstklasse 3) skal gjennomføres som *gruppehogst* med følgende spesifikasjoner: Hogsten skal utelukkende gjennomføres ved å lage små hogstflater opptil 2 dekar i bestand som avvirkes, og minimum 60% av stående kubikkmasse skal stå igjen i hvert bestand etter

hogst. Den del av bestandet som ikke blir hogstflate skal *ikke* gjennomhogges. Ny hogst i samme bestand skal ikke skje før det har gått minimum 60 år.

b) Hogstmodenhetsalder skal fastsettes til 180 år

c) Tilvekstprosenten skal settes til 1.5 % i hogstklasse 5 og 2.0 % i hogstklasse 4 med korresponderende tilvekstprosent i hogstklasse 3

Fjellstyret fremmet følgednde endringsforslag

2: Fjellstyret har følgende innspill

a) 2 dekar endres til 1 dekar

b) 2. Fjellstyret har følgende innspill til ny skogbruksplan i møtet (pkt. 1) med Statskog,

c) gjeldende for furu som Statskog SF avvirker til egen inntekt:

d) a) All hogst som ikke er tynningshogst i yngre produksjonsskog (hogstklasse 3) skal gjennomføres som *gruppelogst* med følgende spesifikasjoner: Hogsten skal utelukkende gjennomføres ved å lage små hogstflater opptil 1 dekar i bestand som avvirkes, og minimum 60% av stående kubikkmasse skal stå igjen i hvert bestand etter hogst. Den del av bestandet som ikke blir hogstflate skal *ikke* gjennomhogges. Ny hogst i samme bestand skal ikke skje før det har gått minimum 60 år.

e) b) Hogstmodenhetsalder skal fastsettes til 180 år

f) c) Tilvekstprosenten skal settes til 1.5 % i hogstklasse 5 og 2.0 % i hogstklasse 4 med korresponderende tilvekstprosent i hogstklasse 3

Adm forslag med fjellstyrets endringsforslag enstemmig vedtatt. Fjellstyrets vedtak ble dermed som følger:

Fjellstyrets vedtak:

DL ordner møte med statskog etter de har hatt møte med kommunen.